

Låt glaset stå.

Du kallar mig kanske en dum fantast,
då jag slungar de orden ut.

Men säg vad du vill, jag står ändå fast
vid den mening jag haft förut:

Så länge som spriten finnes på jord,
så länge den står som "rätt" på ditt bord,
så länge är du och blir du en slav!

Just så ja, en slav du är och förblir,
och du reser dig aldrig opp,
så länge som du med brännvin och bier
förgiftar din själ och din kropp.

Men du sjunker allt längre i lastens dy,
om inte du rycker dig upp för att fly
från spriten och börjar ett annat liv.

Vad vet du om alla förtvivlans kval,
som plågat ditt arma viv,
om alla de suckars och tårars tal,
hon fällt för ditt usla liv?

Då hon har suttit så många gång,
och väntat på dig i natten lång,
och darrat av oro och sorg för dig!

Hur kan du tro att med kärlek varm
din maka skall hälsa dig,
då äntligt du kommer med skral och larm
till henne som offrat sig,
som offrat sig och hela sitt liv,
som lovat vara ditt trogna viv,
som uppoffrat allt för dig!

Jag ber dig, besvär dig, vakna och se
hur uselt du har det ställt!

Betänk att den trösten, som ruset kan ge,
— om den trösten din tanke gällt —
den endast söver ditt samvetes röst,
den dödar var känsla som bor i ditt bröst,
tills du blir som ett oskäligt djur!

Men ser du på tingen med nykter syn,
och blir du en nykter man,
och reser du upp dig ur lasten och dyn

— och det är vad du säkert kan —
då blir du en män'ska på nytt igen,
då kan du dig räkna bland friborne män,
då är du och blir du en friboren man!

Nemo.

